

“Hi ha una gran diferència entre ser educats pel jo o pel nosaltres”

És la Vicentita de Salt, amiga de l'Habanera, amb qui manté una estimulants correspondència sobre la vida que passa a Catalunya i a Cuba i que es recull en el llibre 'Tengo algo que contarte'

Per què no sabem el nom de l'Habanera?Ella així ho ha demanat. En acceptar l'intercanvi epistolar va explicar que se sentia com una dona més de l'Havana i que escriuria com a tal per recollir les experiències personals i polítiques que ajudin a comprendre la realitat quotidiana del seu país.Es nota que és una dona sensible, culta i d'amplis coneixements.És una dona molt formada i ben informada que per la seva trajectòria i autoritat moral em mereix un gran respecte. Ha conegut la Cuba de Batista, la Cuba de Fidel –als 14 anys va participar en la Campanya per l'Alfabetització– i la Cuba actual i n'és una apassionada militant a la vegada que molt capaç de parlar dels reptes que cal afrontar per renovar el model sense perdre els principis socialistes. I justament quan es refereix a la cultura i a l'educació ens recorda la frase de José Martí: “S'ha de ser culte per ser lliure.”Vicentita sí que és coneguda...Fou creada per Forges i em porta bonics records de quan arribada de la Manxa vaig aterrar a Girona a casa d'un germà. Vivíem en comunitat amb amics i ens repartíem noms de guerra a partir dels seus personatges, ens agradava molt aquell humor que removia consciències des de l'absurditat. I jo vaig ser i soc encara per a alguns la Vicentita. Vaig pensar que seria un bon nom per conversar amb l'Habanera també des del meu punt de vista personal, de dona, ciutadana i observadora atenta del món en el qual visc.Es veu que a totes dues us mou l'estimació pel respectiu país. Però mentre que Habanera defensa el projecte polític de l'illa, Vicentita no pot fer el mateix envers la pròpia societat.Ella ho diu molt clar, que viu en un dels països més lliures, sobirans i justos del món malgrat que hi hagi aspectes a millorar. Pel que fa a les meves cartes, és veritat que reflecteixen allò que no m'agrada: l'individualisme, el consumisme, el masclisme, la societat de l'espectacle i les estratègies de distracció que ens aboquen a l'analfabetisme polític, els interessos de grans consorcis trepitjant els drets de les persones... Però és perquè m'estimo el meu país que adopto una actitud crítica amb l'esperança que així podrem obrir els ulls i canviar la realitat.Què respon als que denuncien la manca de llibertat a Cuba?És un tema que sovint surt en les presentacions del llibre, que no hi ha llibertat ni tampoc gaire res per comprar. Per una banda, animo a llegir les cartes d'Habanera que relaten l'impacte real del bloqueig damunt la població, saber què representa estar fora del mercat internacional de la canya de sucre, del mercat farmacèutic quan és un país punter en investigació. I a la vegada pregunto què és la llibertat, aquí, entre nosaltres? Llibertat de posseir, sobre tot? Si no tens el mínim per viure amb dignitat, i hi ha moltes persones que no ho tenen, de què ets lliure en realitat? Tant de bo el llibre sigui útil per desmuntar idees preconcebudes i mites que circulen tant d'aquí cap allà com d'allà cap aquí; ells també es deixen enlluernar de vegades per un model democràtic presentat com a perfecte però que té moltes esquerdes quant al respecte als drets humans.Habanera parla de reformar la Constitució.Són conscients que cal renovar i donar un altre impuls al projecte perquè la societat ha canviat i reclama nous reptes. Per reformar la Constitució, que es farà aquest febrer, han dut a terme un procés participatiu en el qual la població està aportant idees sobre com vol que avanci el país, hi ha intensos debats sobre què cal modificar i incorporar com ara l'obertura econòmica, el matrimoni entre homosexuals o la propietat privada. Tot es discuteix i a tot arreu, a l'autobús, al dispensari, a la biblioteca, a la cua de la fruita o del cinema. Ens ho imaginem aquí? Em trec el barret! Això només ho pot fer un poble que malgrat les adversitats ha rebut una bona educació política de base.Vicentita descriu amb molta contundència els estralls de les desigualtats i Habanera un sistema solidari en el qual ningú no està desemparat.Es tracta d'una qüestió de

principis: hi ha una gran diferència entre ser educats pel jo o pel nosaltres, d'aquí se'n deriva un sentit més fort d'individualitat o de col·lectivitat i es viu en un entorn en el qual la persona val pel que té o val pel que és. Com es pot adquirir el llibre? No es troba en els circuits comercials, es pot demanar a la plana de la Guerrilla Comunicacional (www.miraicrida.org/), entitat sense ànim de lucre que l'ha editat i que treballa per desvelar realitats que els mitjans convencionals oculten i per fer propostes per assolir un món més just. Habanera i Vicentita es continuen escrivint i en el blog de l'associació s'hi penguen també les cartes posteriors a la publicació del llibre.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 22-01-2019, Pàgina 48

-El Punt Avui. Nacional 22-01-2019, Pàgina 36

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1539994-hi-ha-una-gran-diferencia-entre-ser-educats-pel-jo-o-pel-no-saltres.html>